

УХВАЛА

КОНСТИТУЦІЙНОГО СУДУ УКРАЇНИ

про відмову у відкритті конституційного провадження у справі за конституційним зверненням Товариства з обмеженою відповідальністю „Зовніштрансекспедиція“ щодо офіційного тлумачення положень пункту 1 розділу III „Прикінцеві положення“ Закону України „Про внесення змін до Закону України „Про оподаткування прибутку підприємств“ щодо набрання чинності підпунктом „д“ пункту 5 розділу I цього Закону стосовно внесення змін до підпункту 7.8.2 пункту 7.8 статті 7 Закону України „Про оподаткування прибутку підприємств“, частини восьмої статті 1 Закону України „Про систему оподаткування“, частини третьої статті 27 Бюджетного кодексу України

м. К и ї в
24 червня 2008 року
№ 22-у/2008

Справа № 2-13/2008

Конституційний Суд України у складі суддів:

Стрижака Андрія Андрійовича – головуючого,
Бауліна Юрія Васильовича,
Бринцева Василя Дмитровича,
Вдовіченка Сергія Леонідовича,
Головіна Анатолія Сергійовича,
Джуня В'ячеслава Васильовича,
Дідківського Анатолія Олександровича,
Домбровського Івана Петровича,
Кампа Володимира Михайловича,
Колоса Михайла Івановича,
Лилака Дмитра Дмитровича,
Маркуш Марії Андріївни,
Мачужак Ярослави Василівни,
Нікітіна Юрія Івановича,
Овчаренка В'ячеслава Андрійовича – доповідача,
Стецюка Петра Богдановича,
Ткачука Павла Миколайовича,
Шишкіна Віктора Івановича,

розглянув на засіданні питання про відкриття конституційного провадження у справі за конституційним зверненням Товариства з обмеженою відповідальністю „Зовніштрансекспедиція“ щодо офіційного тлумачення положень пункту 1 розділу III „Прикінцеві положення“ Закону України „Про внесення змін до Закону України „Про оподаткування прибутку підприємств“ від 24 грудня 2002 року № 349–IV (Відомості Верховної Ради України, 2003 р., № 12, ст. 88) щодо набрання чинності підпунктом „д“ пункту 5 розділу I цього Закону стосовно внесення змін до підпункту 7.8.2 пункту 7.8 статті 7 Закону України „Про оподаткування прибутку підприємств“ від 28 грудня 1994 року № 334/94–ВР (Відомості Верховної Ради України, 1995 р., № 4, ст. 28; 1997 р., № 27, ст. 181; 2003 р., № 12, ст. 88), частини восьмої статті 1 Закону України „Про систему оподаткування“ від 25 червня 1991 року № 1251–XII (Відомості Верховної Ради України, 1991 р., № 39, ст. 510; 1994 р., № 21, ст.130; 1997 р., № 16, ст. 119; 2000 р., № 20, ст.149) та частини третьої статті 27 Бюджетного кодексу України від 21 червня 2001 року № 2542–III (Відомості Верховної Ради України, 2001 р., № 37–38 ст. 189).

Заслухавши суддю-доповідача Овчаренка В.А. та розглянувши матеріали справи, Конституційний Суд України

у с т а н о в и в:

1. Суб'єкт права на конституційне звернення – Товариство з обмеженою відповідальністю „Зовніштрансекспедиція“ (далі – Товариство) – звернувся до Конституційного Суду України з клопотанням про надання офіційного тлумачення положень:

– пункту 1 розділу III „Прикінцеві положення“ Закону України „Про внесення змін до Закону України „Про оподаткування прибутку підприємств“ від 24 грудня 2002 року № 349–IV (далі – Закон № 349) щодо набрання чинності підпунктом „д“ пункту 5 розділу I цього Закону стосовно внесення змін до підпункту 7.8.2 пункту 7.8 статті 7 Закону України „Про оподаткування прибутку підприємств“ від 28 грудня 1994 року № 334/94–ВР (далі – Закон № 334);

– частини восьмої статті 1 Закону України „Про систему оподаткування“ від 25 червня 1991 року № 1251–XII (далі – Закон № 1251);

– частини третьої статті 27 Бюджетного кодексу України.

Товариство стверджує, що, здійснюючи свою діяльність на спрощеній системі оподаткування (платник єдиного податку), помилково у 2003 році при виплаті дивідендів сплатило до бюджету авансовий внесок з податку на прибуток у розмірі 53250 грн. і звернулося до суду з позовом про стягнення з Державного казначейства України зазначеної суми. Спір щодо цього питання неодноразово розглядався в судах першої та апеляційної інстанцій, які вирішували його на користь позивача. Однак Вищий адміністративний суд України 5 квітня 2007 року скасував ці рішення і в задоволенні позову відмовив. Водночас рішенням від 11 квітня 2007 року Вищий адміністративний суд України задовольнив позов ТОВ „Замок Лева“, яке також, здійснюючи діяльність на спрощеній системі оподаткування, у 2003 році за таких самих обставин помилково сплатило авансовий внесок, нарахований при виплаті дивідендів, у сумі 38 200,98 грн.

2. Друга колегія суддів Конституційного Суду України Ухвалою від 22 квітня 2008 року відмовила у відкритті конституційного провадження у цій справі на підставі пункту 2 статті 45 Закону України „Про Конституційний Суд України“ – невідповідність конституційного звернення вимогам, передбаченим Конституцією України, Законом України „Про Конституційний Суд України“.

3. Вирішуючи питання щодо відкриття конституційного провадження у справі, Конституційний Суд України виходить з такого.

Відповідно до Закону України „Про Конституційний Суд України“ конституційне звернення має містити обґрунтування необхідності в офіційному тлумаченні положень Конституції України або законів України (пункт 4 частини другої статті 42) з метою забезпечення реалізації чи захисту конституційних прав та свобод людини і громадянина, а також прав юридичної особи (частина перша статті 42) та підстави наявності неоднозначного застосування положень Конституції України або законів України судами України, іншими органами державної влади, якщо суб'єкт права на конституційне звернення вважає, що це може призвести або призвело до порушення його конституційних прав і свобод (стаття 94).

Аналізуючи рішення судів загальної юрисдикції в частині конституційного звернення, Конституційний Суд України встановив, що Вищий адміністративний суд України постановою від 5 квітня 2007 року відмовив Товариству в позові про стягнення помилково

сплачених авансових внесків з податку на прибуток при виплаті дивідендів, посилаючись на частину п'яту статті 94 Конституції України, яка містить загальне правило набрання чинності законами, та вказав, що Закон № 349 набрав чинності з дня опублікування.

Вищий адміністративний суд України, ухвалюючи рішення 11 квітня 2007 року щодо аналогічного позову ТОВ „Замок Лева“, застосував частину восьму статті 1 Закону № 1251 та частину третю статті 27 Бюджетного кодексу України і встановив, що частина п'ята підпункту 7.8.2. пункту 7.8 статті 7 Закону № 334 в редакції Закону № 349 набрала чинності з 1 січня 2004 року.

Отже, вирішуючи аналогічні спори, суд застосовував різні правові акти.

У конституційному зверненні не наведено фактів неоднозначного застосування положень законів, які є предметом конституційного звернення. Відмінність долучених до конституційного звернення рішень судів загальної юрисдикції пояснюється застосуванням різних правових норм.

За правовою позицією Конституційного Суду України неоднозначність – це коли одна і та сама норма правового акта застосовується органами державної влади по-різному за однакових обставин (Ухвала Конституційного Суду України від 16 листопада 2006 року № 13-у/2006).

Таким чином, підстав для відкриття конституційного провадження у справі немає.

Враховуючи викладене та керуючись статтями 147, 150, 153 Конституції України, статтями 13, 42, 45, 50, 94 Закону України „Про Конституційний Суд України“, Конституційний Суд України

у х в а л и в:

1. Відмовити у відкритті конституційного провадження у справі за конституційним зверненням Товариства з обмеженою відповідальністю „Зовніштрансекспедиція“ щодо офіційного тлумачення положень пункту 1 розділу III „Прикінцеві положення“ Закону України „Про внесення змін до Закону України „Про оподаткування прибутку підприємств“ від 24 грудня 2002 року № 349–IV щодо набрання чинності підпунктом „д“ пункту 5 розділу I цього Закону стосовно внесення змін до підпункту 7.8.2 пункту 7.8 статті 7 Закону України „Про оподаткування прибутку підприємств“ від 28 грудня 1994 року № 334/94–ВР, частини восьмої статті 1 Закону України „Про систему оподаткування“ від

25 червня 1991 року № 1251–XII, частини третьої статті 27 Бюджетного кодексу України від 21 червня 2001 року № 2542–III на підставі пункту 2 статті 45 Закону України „Про Конституційний Суд України“ – невідповідність конституційного звернення вимогам, передбаченим Конституцією України, Законом України „Про Конституційний Суд України“.

2. Ухвала Конституційного Суду України є остаточною.

КОНСТИТУЦІЙНИЙ СУД УКРАЇНИ